

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 411-9/07/ JM/

Wrocław, dnia 21 .03.2008 r.

DECYZJA RWR 16 /2008

Na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939)

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –
umarza się postępowanie antymonopolowe wszczęte z urzędu pod zarzutem stosowania przez Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o. z siedzibą w Miękinii praktyki ograniczającej konkurencję, polegającej na nadużywaniu przez ww. przedsiębiorcę pozycji dominującej na lokalnym rynku oczyszczania ścieków na terenie Gminy Miękinia, poprzez narzucanie nieuczciwych cen w wyniku obciążenia grupy dostawców ścieków nie posiadających sieci kanalizacyjnej częścią kosztów związanych z jej utrzymaniem i eksploatacją, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 2 pkt 1 powołanej wyżej ustawy.

UZASADNIENIE

1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu), po powzięciu informacji o możliwości naruszenia przez Gminę Miękinia przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (j.t. Dz. U. 2005 r. Nr 244, poz. 2080), a w szczególności jej art. 8 ust 1, przeprowadził postępowanie wyjaśniające. W jego trakcie ustalono, iż zadania Gminy w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków realizuje Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Miękinii (dalej: ZUK). Zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy dał podstawy do powzięcia podejrzenia, iż ceny odbioru ścieków ustalone przez ZUK mogły zostać skalkulowane nieprawidłowo, gdyż dla ścieków dowożonych do oczyszczalni wozem asenizacyjnym przyjmuje się na ogół wyższy wskaźnik stężenia zanieczyszczeń w 1m³, a w związku z tym – większy koszt oczyszczenia i wyższą opłatę), czego ZUK jednakże nie uczynił – na korzyść odbiorców nie podłączonych do sieci kanalizacyjnej. Z kolei w opłacie za przyjęcie ścieków do oczyszczalni nie powinny zawierać się koszty związane z utrzymaniem i eksploatacją sieci kanalizacyjnej.

2. Wobec powyższego, postanowieniem nr 124/07, Prezes Urzędu wszczął w dniu 28.05.2007 r. z urzędu postępowanie antymonopolowe przeciwko ZUK w sprawie uznania za ograniczającą konkurencję i nakazania zaniechania stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, polegającej na nadużywaniu przez ww. przedsiębiorcę pozycji dominującej na lokalnym rynku oczyszczania ścieków na terenie Gminy Miękinia, poprzez narzucanie

nieuczciwych cen w wyniku obciążenia grupy dostawców ścieków nie posiadających sieci kanalizacyjnej częścią kosztów związanych z jej utrzymaniem i eksploatacją, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 2 pkt 1 powołanej wyżej ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej: ustawa o ochronie (...)). Jednocześnie, postanowieniem nr 125/07 z dnia 28.05.2008 r., zaliczył w poczet dowodów ww. postępowania antymonopolowego informacje i dokumenty uzyskane w postępowaniu wyjaśniającym, sygn. akt RWR 400-10/07/AG.

(dowód: karta 1-7)

3. W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego, ZUK, w piśmie z dnia 14.06.2007 r. podniósł, iż właścicielem sieci kanalizacyjnej jest Gmina Miękinia. ZUK wykonując naprawy tej sieci pobiera opłaty od jej właściciela, zatem nie może wliczać kosztów jej utrzymania do ceny ścieków. Punkt zlewny dla nieczystości płynnych z wozów asenizacyjnych znajduje się na terenie oczyszczalni ścieków Miękinia.

(dowód: karta nr 22-23)

I. Przeprowadzone przez Prezesa UOKiK postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie następującego stanu faktycznego:

1. Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Miękinii jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (...), prowadzącym działalność gospodarczą w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, zarejestrowanym w Krajowym Rejestrze Sądowym przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, VI Wydział Gospodarczy, pod numerem KRS 0000032611. Przedmiot działania przedsiębiorcy został określony m.in. jako „działalność usługowa w zakresie rozprowadzania wody” oraz „odprowadzanie ścieków”.

(dowód: karta 11-17, 55-58)

2. Decyzją Wójta Gminy Miękinia nr PRZK.INK.703/01/2003 z dnia 2.01.2003 r. ZUK otrzymał zezwolenie na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

(dowód: karta 20)

3. Sieć kanalizacyjna na terenie Gminy Miękinia stanowi własność Gminy lub wspólnot mieszkaniowych powstałych na majątki byłej Spółdzielni Mieszkaniowej OSIEDLE w Miękinii. ZUK jest administratorem tych sieci. Natomiast oczyszczalnia ścieków w Miękinii jest jego własnością.

(dowód: karta 22, 47, 53, 79)

4. W Gminie działają dwa systemy odbioru ścieków:

a) poprzez sieć kanalizacji sanitarnej w miejscowości Miękinia i Mrozów (7% gospodarstw i podmiotów),

b) poprzez odbiór ścieków ze zbiorników bezodpływowych, usługi te wykonywane są przez uprawnione podmioty gospodarcze, które następnie zrzucają ścieki do studni zrzutowej zlokalizowanej w odległości ok. 30 km od oczyszczalni ścieków w Miękinii lub w punktach zlewnych położonych na terenie miasta Wrocław (w Janówku).

(dowód: karta 47, 79)

5. Na obszarze Gminy Miękinia ZUK jest jedynym dostawcą wody, jak również jedynym odbiorcą ścieków od podmiotów nie podłączonych do miejskiej kanalizacji ściekowej. Pod tym pojęciem należy rozumieć zarówno gospodarstwa domowe, jak też inne podmioty, niepodłączone do miejskiej kanalizacji ściekowej i zlecające opróżnienie zbiorników

przydomowych (szamb) przedsiębiorcom świadczącym usługi wywozu nieczystości wozami asenizacyjnymi do oczyszczalni ścieków (dalej: firmy asenizacyjne).
(dowód: karta 20, 79)

6. Kalkulację jednostkowego kosztu zrzutu ścieków do oczyszczalni w Miękini sporządza, a następnie przedstawia do zatwierdzenia Radzie Gminy w Miękini właściciel oczyszczalni ścieków tj. ZUK. Do kalkulacji tej nie są wliczane koszty utrzymania kanalizacji, uwzględnione są jedynie koszty oczyszczania ścieków w oczyszczalni.
(dowód: karta 79)

7. Do 2003 r. wzajemne relacje pomiędzy ZUK a podmiotami niepodłączonymi do kanalizacji ściekowej można zilustrować za pomocą schematu:

Podmioty niepodłączone do kanalizacji miejskiej ↔ firmy asenizacyjne ↔ ZUK

Opłaty za wprowadzanie ścieków do zbiorowych urządzeń komunalnych oraz dowożonych do oczyszczalni ścieków w Miękini zostały zatwierdzone Uchwałą nr XLIX/344/02 Rady Gminy w Miękini z dnia 23.05.2002 r. w kwocie 3,26 zł/m³ netto, niezależnie od tego czy dostawca ścieków jest przyłączony do sieci kanalizacyjnej czy też dowozi do oczyszczalni ścieki gromadzone w zbiorniku bezodpływowym. W kalkulacji tej ceny uwzględniono koszty za ścieki wprowadzane bezpośrednio do kanalizacji oraz cenę zrzutu ścieków dowożonych beczkowitzami do oczyszczalni, a także koszty funkcjonowania oczyszczalni ścieków. Przy kalkulacji nie przyjęto kosztów związanych z amortyzacją sieci, podatkiem od nieruchomości, a także kosztów jej utrzymania i naprawy, (wszelkie naprawy sieci wykonywane przez ZUK są fakturowane na jej właścicieli - Gminę lub wspólnotę mieszkaniową), gdyż sieć ta nie jest własnością ZUK.

(dowód: karta 4, 8-10, 22, 47, 53)

8. Od roku 2003, po zakupie wozu asenizacyjnego, ZUK wprowadził do swojej oferty również usługę odbioru nieczystości płynnych wozem asenizacyjnym. Z każdym ze zleceńodawców, dla których świadczył usługę wywozu nieczystości ZUK podpisywał umowę o dodatkową usługę- transportu ścieków z miejsca odbioru i zrzut do oczyszczalni. Usługa ta realizowana była bez uwzględniania kosztów transportu, a więc w ww. cenie 3,26 zł/m³+ VAT.

Zatem relacje pomiędzy ZUK a podmiotami niepodłączonymi do kanalizacji ściekowej ukształtowały się w sposób następujący:

Podmioty niepodłączone do kanalizacji miejskiej ↔ firmy asenizacyjne ↔ ZUK

Podmioty niepodłączone do kanalizacji miejskiej ↔ ZUK

(dowód: karta 4, 8)

9. W 2006 r., po przeprowadzeniu analizy kosztów, w związku z wysokimi kosztami transportu ścieków do oczyszczalni, zarządzeniem Prezesa ZUK nr 3/2006 z dnia 29.05.06 r. aneksem do umowy o wywóz nieczystości wprowadzono nowy składnik, opłatę za transport ścieków. Opłata ta doliczana jest do ceny odbioru ścieków ze zbiorników bezodpływowych.

Koszt transportu został ustalony proporcjonalnie do odległości miejsca odbioru ścieków od oczyszczalni. W zależności od ww. odległości opłata za transport wynosi 1, 4 zł/m³ lub 7 zł/m³.

Kalkulację opłat za odbiór i transport ścieków od podmiotów niepodłączonych do kanalizacji sanitarnej opracowują poszczególni przedsiębiorcy świadczący usługi wywozu nieczystości płynnych, z uwzględnieniem między innymi jednostkowego kosztu zrzutu ścieków do oczyszczalni.

Po wprowadzeniu nowych stawek opłat, związanych z odbiorem ścieków z szamb i ich transportem, do każdego zleceniodawcy przesłano aneks do umowy. Podpisując i odsyłając aneks zleceniodawca zgadzał się na zawarte w nim warunki. Nie przesłanie podpisanego aneksu w określonym terminie było równoznaczne z rezygnacją z usługi wywozu ścieków, świadczonej przez ZUK.

(dowód: karta 4, 19, 23, 45, 54, 72, 79)

10. Przyłącza wodociągowe posiada 3.127 odbiorców, z czego 187 zawarło umowy z ZUK na wywóz nieczystości płynnych ze zbiorników bezodpływowych, a 234 – na odbiór ścieków dostarczanych siecią kanalizacyjną. Stanowi to proporcjonalnie 6 % i 7,3 % odbiorców podłączonych do kanalizacji wodociągowej.

(dowód: karta 4, 23, 48, 54)

11. Ścieki od podmiotów niepodłączonych do kanalizacji odbierane są także przez inne firmy asenizacyjne. Koncesje wydane przez Wójta Gminy Miękinia na świadczenie usług odbioru płynnych odpadów komunalnych na terenie gminy Miękinia posiada 9 przedsiębiorców, w tym ZUK. Faktycznie zaś usługi te wykonuje 8 przedsiębiorców, gdyż jeden zawiesił swoją działalność. Opłaty za świadczone usługi wywozu nieczystości wozem asenizacyjnym każdy z przedsiębiorców ustala indywidualnie. Zaś każdy podmiot niepodłączony do kanalizacji może wybrać firmę, która będzie wywoziła nieczystości z jego zbiornika bezodpływowego.

(dowód: karta 4, 5, 18, 23)

12. Uchwałą Rady Gminy Miękinia nr IX/99/07 z dnia 27.04.2007 r. wprowadzono nową stawkę opłaty za ścieki wprowadzone do zbiorowych urządzeń komunalnych oraz dowożonych do oczyszczalni ścieków Miękinia w kwocie 3,52 zł/m³ + podatek VAT, która weszła w życie z dniem 1.06.2007 r. i jest o ok.8% wyższa od ceny dotychczas obowiązującej (3,26 zł + VAT). Wysokość nowej opłaty za odbiór ścieków z wozów asenizacyjnych ustalono na podstawie „Założeń przyjętych przy opracowywaniu wniosku taryfowego na okres 1.06.2007-31.05.2008”. **[tajemnica przedsiębiorstwa]**

(dowód: karta 24-35, 47, 59-66)

13. Zestawienie kosztów i przychodów oczyszczalni przedstawia się następująco:

Tabela nr 1

[tajemnica przedsiębiorstwa]

Wynika z powyższego, iż działalność ZUK w zakresie oczyszczania ścieków przynosi straty. Jedynie w latach 2003-2004 zakończyła się ona dodatnim wynikiem finansowym.

(dowód: karta 40-44, 67-71)

14. Przepisy ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (j.t. Dz. U. 2006 Nr 123, poz. 858) – (dalej: ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu (...)) określają zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, a więc odnoszą się do usług o charakterze sieciowym. W niniejszej sprawie chodzi zaś o odbiór ścieków dostarczanych wozami asenizacyjnymi do

oczyszczenia. W związku z tym usługa tego rodzaju podlega przepisom ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (j.t. Dz.U. 2005, Nr 236, poz. 2008 ze zm.). Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 2 b tej ustawy gminy zapewniają czystość i porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania między innymi poprzez zapewnienie budowy, utrzymania i eksploatacji własnych lub wspólnych z innymi gminami stacji zlewnych, w przypadku gdy podłączenie wszystkich nieruchomości do sieci kanalizacyjnej jest niemożliwe lub powoduje nadmierne koszty. Z kolei, zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 pkt 2, 3a i 3b, właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych, gromadzą je w nich i pozbywają się ich w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami. Ponadto art. 6 ust. 1 ustawy nakłada na właścicieli nieruchomości obowiązek udokumentowania, w formie umowy korzystania z usług wykonywanych przez zakład będący gminną jednostką organizacyjną lub przedsiębiorcą posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, przez okazanie takiej umowy i dowodów płacenia za takie usługi. Górne stawki opłat za usługi opróżniania zbiorników bezodpływowych, ponoszonych przez właścicieli nieruchomości zgodnie z art. 6 ust. 2 określa w drodze uchwały rada gminy. Wójt, burmistrz, prezydent miasta wydaje z urzędu decyzję, w której ustala:

- 1) obowiązek uiszczania opłat za odbieranie odpadów komunalnych lub opróżnianie zbiorników bezodpływowych;
- 2) wysokość opłat wyliczonych z zastosowaniem stawek, o których mowa w ust. 2;
- 3) terminy uiszczania opłat, o których mowa w pkt 1;
- 4) sposób i terminy udostępniania urządzeń lub zbiorników w celu ich opróżnienia (art. 6 ust.7).

Decyzja ta ulega przedłużeniu w drodze decyzji wydawanej z urzędu, na kolejny okres, jeżeli właściciel nieruchomości nie przedstawi, na co najmniej 3 miesiące przed upływem daty obowiązywania decyzji, umowy, w której termin rozpoczęcia wykonywania usługi nie jest późniejszy niż data utraty mocy obowiązującej decyzji (art. 6 ust. 10).

O ile kwestię wysokości kompleksowej opłaty za odbiór ścieków z przydomowych zbiorników bezodpływowych i ich transport do oczyszczalni, podobnie jak jej organizacji, regulują przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, to jeden ze składników tej opłaty, tj. opłata za przyjęcie ścieków do oczyszczenia, ustalany jest przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne na podstawie przepisów ww. ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...) i podlega taryfikacji.

16. Zgodnie z art. 20 ust. 3 ww. ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...) ceny i stawki opłat określone w taryfie są różnicowane dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców usług na podstawie udokumentowanych różnic kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzanie ścieków. Taryfy podlegają zatwierdzeniu w drodze uchwały rady gminy. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, w terminie 70 dni przed planowanym dniem wejścia taryf w życie, przedstawia wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) wniosek o ich zatwierdzenie. Do wniosku o zatwierdzenie taryf przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne dołącza szczegółową kalkulację cen i stawek opłat oraz aktualny plan (art. 24 ust. 1, 2 i 3). Jeżeli rada gminy nie podejmie uchwały o zatwierdzeniu taryf, w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, taryfy zweryfikowane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) wchodzą w życie po upływie 70 dni od dnia złożenia wniosku o zatwierdzenie taryf (art. 24 ust. 5 i 8).

17. Natomiast zgodnie z § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. 2006 Nr 127, poz. 886) przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne opracowuje taryfy dla

zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w sposób zapewniający m.in. eliminowanie subsydiowania skróśnego.

II. Mając powyższe na uwadze Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zważył co następuje.

1. Określenie zarzutu.

Zakładowi Usług Komunalnych Sp. z o.o. z siedzibą w Miękinia postawiony został zarzut nadużywania przez tego przedsiębiorcę pozycji dominującej na lokalnym rynku oczyszczania ścieków na terenie Gminy Miękinia, poprzez narzucanie nieuczciwych cen w wyniku obciążenia grupy dostawców ścieków nie posiadających sieci kanalizacyjnej częścią kosztów związanych z jej utrzymaniem i eksploatacją, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 2 pkt 1 powołanej wyżej ustawy o ochronie (...).

Zgodnie z tym artykułem cena nieuczciwa może mieć charakter ceny nadmiernie wygórowanej albo rażąco niskiej. W niniejszej sprawie zarzut dotyczy ceny nieuczciwej, jako ceny nadmiernie wygórowanej.

2. Naruszenie interesu publicznego.

Podstawą do zastosowania przepisów ustawy o ochronie (...) jest uprzednie stwierdzenie przez Prezesa Urzędu, czy w niniejszej sprawie wszczęcie i przeprowadzenie postępowania antymonopolowego było zasadne z punktu widzenia interesu publicznoprawnego.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie (...) celem regulacji w niej przyjętych jest zapewnienie rozwoju konkurencji, ochrona przedsiębiorców narażonych na stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i ochrona interesów konsumentów. Tak określony cel ustawy pozwala przyjąć, iż ma ona charakter publicznoprawny i służy ochronie ogólnospołecznego interesu. Powyższe przesądza o wyłączeniu możliwości podejmowania przez organ antymonopolowy działań w celu ochrony wyłącznie interesów indywidualnych. Taką interpretację potwierdza orzecznictwo Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (patrz wyroki z dnia 28.05.2001, sygn. akt XVII Ama 82/00; z dnia 4.07.2001, sygn. akt XVII Ama 108/00; z dnia 30.05.2001 r., sygn. akt XVII Ama 80/00; z dnia 6.06.2001, sygn. akt XVII Ama 78/00) i Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 27 sierpnia 2003 r., sygn. akt I CK 184/03).

Wymienione w art. 1 cele ustawy o ochronie (...) zostały określone jako równorzędne, co sprawia, że praktyki ograniczające konkurencję obejmują nie tylko te, które godzą w konkurencję, ale również te, które – podejmowane przez przedsiębiorców posiadających pozycję dominującą – nie godząc wprost w konkurencję – naruszają interesy uczestników rynku. Praktyki ograniczające konkurencję można zatem podzielić na praktyki antykonkurencyjne, wywierające bezpośredni wpływ na stan lub rozwój konkurencji oraz praktyki eksploatacyjne, których istotą jest uzyskanie korzyści kosztem innych podmiotów, w tym nieprowadzących działalności gospodarczej. W przypadku praktyk eksploatacyjnych bezpośrednim celem lub skutkiem działań przedsiębiorców jest naruszenie przede wszystkim innych niż konkurencyjne interesów uczestników rynku poprzez wykorzystanie przez przedsiębiorców istniejącej nad kontrahentami przewagi.

W niniejszej sprawie, ZUK postawiono zarzut nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku odbioru i oczyszczenia nieczystości ciekłych bytowych z wozów asenizacyjnych na terenie Gminy Miękinia. Nie ulega wątpliwości, że ZUK z racji posiadanej siły rynkowej ma możliwość eksploatawania zajmowanej na rynku pozycji kosztem swoich kontrahentów, wywierania na nich presji rynkowej i narzucania wysokości cen na świadczone przez siebie usługi. Bezsprzecznym jest również, iż w przedmiotowym postępowaniu antymonopolowym bezpośrednio poszkodowanymi w wyniku zarzuczanych praktyk

ograniczających konkurencję (w przypadku ich stwierdzenia) byłyby wszystkie podmioty nie podłączone do miejskiej kanalizacji, odprowadzające ścieki i nieczystości do oczyszczalni ścieków będącej własnością ZUK, za pośrednictwem przedsiębiorców zajmujących się wywozem nieczystości ciekłych (ścieków) wozami asenizacyjnymi, w tym również ZUK. Dla stwierdzenia naruszenia interesu publicznego wystarczające jest dowolne nadużycie przez dominanta siły rynkowej w relacjach ze słabszymi uczestnikami rynku, albowiem już sam fakt nadużycia posiadanej na rynku pozycji dominującej narusza interes publiczny. W przypadku, gdyby kwestionowane działania ZUK uznane zostały za praktyki ograniczające konkurencję wyrażające się w eksploataowaniu przez niego zajmowanej na rynku pozycji z uszczerbkiem dla ww. podmiotów, naruszony zostałby zatem interes publiczny.

W takich okolicznościach interwencja Prezesa Urzędu, podjęta w formie wszczęcia postępowania administracyjnego na gruncie ustawy o ochronie (...), stała się zatem konieczna i zgodna z interesem wszystkich obecnych oraz przyszłych kontrahentów ZUK, niepodłączonych do sieci kanalizacji miejskiej.

3. Ustalenie rynku właściwego

Ponieważ zachowania podmiotów odbywają się w strukturze rynkowej istotne znaczenie ma określenie rynku właściwego w niniejszej sprawie, czyli – zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie (...) – rynku towarów, który ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów (...) panują zbliżone warunki konkurencji. Mówiąc o rynku właściwym, określa się rynek w ujęciu produktowym i geograficznym.

Rynek w znaczeniu produktowym odnosi się do towarów, zaś w rozumieniu art. 4 pkt 7 ustawy o ochronie (...) pod tym pojęciem rozumieć należy także „usługi”. Natomiast rynek w ujęciu geograficznym odnosi się do obszaru, na jakim te towary są oferowane.

W przedmiotowej sprawie towarem oferowanym nabywcom przez ZUK są usługi oczyszczenia ścieków. Opłaty za ich wykonanie ustala sam przedsiębiorca, a zatwierdza na drodze uchwały Rada Gminy Miękinia. Tak więc w aspekcie produktowym ZUK prowadzi działalność na rynku oczyszczenia ścieków, zarówno tych doprowadzanych kanalizacją, jak i nieczystości dostarczanych wozami asenizacyjnymi.

ZUK jest jedynym przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, oferującym tego rodzaju usługi na terenie Gminy Miękinia. Z uwagi na technologię oczyszczania ścieków, rynek w ujęciu geograficznym wyznaczony jest przez znajdującą się na tym terenie oczyszczalnię ścieków wraz z umieszczonym w odległości ok. 30 km od niej punktem zlewnym, do którego zrzucane są ścieki z wozów asenizacyjnych i kanalizacją transportowane do oczyszczalni. A zatem rynek w ujęciu geograficznym obejmuje teren Gminy Miękinia.

W rezultacie powyższego rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest lokalny rynek oczyszczania ścieków wyznaczony obszarem Gminy Miękinia.

4. Ustalenie pozycji rynkowej uczestnika postępowania na rynku właściwym

Możliwość stwierdzenia naruszenia przez przedsiębiorcę zakazu stosowania praktyk ograniczających konkurencję, polegających na nadużywaniu pozycji dominującej, uzależniona jest od uprzedniego stwierdzenia, iż przedsiębiorca posiada na tak określonym rynku pozycję dominującą.

Ustalając, czy na rynku właściwym w niniejszej sprawie ZUK posiada pozycję dominującą, należy mieć na uwadze definicję, zawartą w art. 4 pkt 10 ustawy o ochronie (...), zgodnie z którą pozycja dominująca to pozycja przedsiębiorcy na rynku, która umożliwia mu

zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%. Określając pozycję rynkową ZUK niezbędne jest więc przesądzenie czy jej siła ekonomiczna umożliwia prowadzenie działalności w znacznym stopniu niezależnie od swych konkurentów i kontrahentów.

Jak podano wyżej, na rynku odbioru i oczyszczania ścieków z wozów asenizacyjnych na terenie Gminy Miękinia ZUK jest administratorem jedyne punktu zlewnego oraz kanalizacji łączącej ten punkt z oczyszczalnią ścieków, będącej własnością ZUK. Z uwagi na technologię odprowadzania ścieków z wozów asenizacyjnych (przez punkt zlewny siecią kanalizacyjną) i ich oczyszczania w oczyszczalni ścieków, ZUK jest monopolistą naturalnym, wypełnia zatem normę art. 4 pkt 10 ww. ustawy.

Ponieważ na rynku właściwym uczestnik nie spotyka się z żadną konkurencją, posiada siłę ekonomiczną, przy użyciu której może zapobiegać nie tylko efektywnej konkurencji, ale także działać niezależnie od swoich klientów, a w szczególności wykorzystywać swoją pozycję rynkową do narzucania swoich warunków umownych w zakresie wysokości opłat za odbiór i oczyszczenie 1 m³ nieczystości ciekłych bytowych z wozów asenizacyjnych.

5. Rozpatrzenie naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 9 ust 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...).

Istota praktyki ograniczającej konkurencję, zakazanej art. 9 ust. 1 powyższej ustawy o ochronie (...), sprowadza się do nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Ogólny zakaz wyrażony w ust. 1 art. 9 tej ustawy precyzuje jego ust. 2 pkt 1 wskazując przykład nadużywania tej pozycji, polegający na bezpośrednim lub pośrednim narzucaniu nieuczciwych cen, w tym cen nadmiernie wygórowanych albo rażąco niskich, odległych terminów płatności lub innych warunków zakupu albo sprzedaży towarów.

W sprawie niniejszej zarzut dotyczy narzucania nieuczciwych cen w wyniku obciążenia grupy dostawców ścieków nie posiadających sieci kanalizacyjnej częścią kosztów związanych z jej utrzymaniem i eksploatacją. Zatem do stwierdzenia praktyki ograniczającej konkurencję z art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...) konieczne jest udowodnienie spełnienia następujących przesłanek:

- posiadanie pozycji dominującej,
- bezpośrednie narzucanie cen oraz,
- nadmiernie wygórowany charakter tych cen.

A) Jak już wskazano wyżej, ZUK posiada pozycję dominującą na lokalnym rynku odbioru i oczyszczenia nieczystości ciekłych bytowych z wozów asenizacyjnych na terenie Gminy Miękinia.

Tym samym pierwsza przesłanka praktyki z art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...) została spełniona.

B) Jeżeli chodzi o narzucanie ceny działanie to cechuje się jednostronnością i przymusem towarzyszącym jego wykonywaniu. Cena narzucana jest dzięki zajmowaniu przez danego przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku i wykorzystywaniu jej w związku z posiadaną siłą rynkową. W niniejszej sprawie ZUK dysponuje potencjałem niezbędnym do narzucenia swoim kontrahentom cen za świadczone usługi. Dysponowanie siłą rynkową umożliwiającą narzucanie warunków umów nie przesądza, że z takim narzuceniem mamy do czynienia w każdym z przypadków. Wysokość cen za odbiór i oczyszczenie 1 m³ nieczystości ciekłych bytowych z wozów asenizacyjnych ustalana jest jednostronnie przez ZUK, bez wcześniejszej

konsultacji, czy też uzgodnienia z jego kontrahentami. Uznać również należy, że nie mają oni żadnego wpływu na ich wysokość, dlatego też ceny za odbiór i oczyszczenie 1 m³ nieczystości ciekłych bytowych z wozów asenizacyjnych pobierane przez ZUK od przedsiębiorców świadczących tego rodzaju usługi dla podmiotów niepodłączonych do kanalizacji miejskiej, którzy tak naprawdę ponoszą ich ciężar, są im narzucane.

Wprawdzie, zgodnie z dyspozycją art. 20 ust. 3 i art. 24 ust. 1 ww. ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...) stawki opłat za ścieki wprowadzane do zbiorowych urządzeń komunalnych oraz dowożonych do oczyszczalni ścieków, opracowane przez ZUK, zostały przyjęte w drodze uchwały przez Radę Gminy Miękinia. Jednakże odbiorcy tych usług nie mają żadnego wpływu na ostateczny poziom cen zawartych w taryfie. Zatem uznać należy, iż ceny za przyjęcie (oczyszczenie) ścieków z wozów asenizacyjnych zostały narzucone przez ZUK wszystkim przedsiębiorcom wykonującym te usługi, a w konsekwencji – podmiotom niepodłączonym do kanalizacji, które faktycznie koszty te ponoszą.

Spełniona została zatem druga przesłanka praktyki 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...) tj. bezpośrednie narzucanie cen.

C) Pojęcie ceny nadmiernie wygórowanej jest mało precyzyjne i może być różnie definiowane. Niemniej zarówno w orzecznictwie, jaki w doktrynie przyjmuje się, że przez cenę nadmiernie wygórowaną w świetle art. 9 ust. 2 pkt 1 należy rozumieć cenę narzuconą nabywcy przez podmiot posiadający pozycję dominującą, z racji posiadania siły rynkowej, rażąco zawyżoną w stosunku do wartości świadczenia, której odbiorca nie zaakceptowałby w przypadku posiadania przez podmiot dominujący konkurencji. Cena taka w sposób istotny narusza zasadę ekwiwalentności świadczeń stron umowy określoną w art. 487 § 2 k.c.

Przypomnieć należy, iż w świetle powoływanej ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...) ceny i stawki opłat za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków opracowują przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne i określają je w taryfie (art. 20 ust. 3 ww. ustawy). Zawarte w taryfie ww. ceny i stawki opłat, ustalone przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, podlegają zatwierdzeniu przez radę gminy. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w terminie 70 dni przed planowaną datą wejścia taryf w życie przedstawia radzie gminy wniosek o ich zatwierdzenie (art. 24 ust. 2 ww. ustawy), zawierający między innymi zestawienie cen i stawek opłat, kalkulację opłat, plan, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy oraz informacje finansowe zawierające sprawozdanie finansowe (art. 25 ww. ustawy).

W myśl art. 24 ust. 1 ww. ustawy taryfy podlegają zatwierdzeniu w drodze uchwały rady gminy. Przy podejmowaniu decyzji o zatwierdzeniu taryf przedstawionych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne rada gminy sprawdza, czy taryfy zostały opracowane zgodnie z przepisami ustawy i weryfikuje zgłaszane przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne koszty pod względem celowości ich ponoszenia (art. 24 ust. 5 ww. ustawy).

Szczegółowe sposoby określania taryf zawarto w powołanym powyżej rozporządzeniu Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Zgodnie § 6 tego rozporządzenia kluczowym przy ustalaniu przez przedsiębiorstwo (ZUK) cen usług jest pojęcie niezbędnych przychodów, obejmujące wartości kosztów eksploatacji i utrzymania, kosztów zakupionej przez siebie wody lub wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych niebędących w jego posiadaniu, spłaty rat kapitałowych ponad wartość amortyzacji lub umorzenia, spłaty odsetek od zaciągniętych kredytów i pożyczek, należności nieregularne i marżę zysku.

Wobec powyższego, w ocenie Prezesa Urzędu - ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu (...) - będąc ustawą szczególną w stosunku do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

wyłączną kompetencję regulatora na gminnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków przyznała radzie gminy, która tym samym jest jedynym organem władnym do dokonania oceny prawidłowości, wysokości i struktury zatwierdzanych przez siebie taryf z obowiązującymi zasadami określonymi w ustawie o zbiorowym (...). W rozpatrywanej sprawie Rada Gminy Miękinia uchwałami nr XLIX/344/02 z dnia 23.05. 2002 r. i nr IX/99/07 z dnia 27.04.2007 r. zatwierdziła zaproponowane przez ZUK stawki opłat za ścieki wprowadzone do zbiorowych urządzeń komunalnych oraz dowożonych do oczyszczalni ścieków, w wysokości proporcjonalnie $3,26 \text{ zł/m}^3 + \text{VAT}$ i $3,52 \text{ zł/m}^3 + \text{VAT}$.

Jak już wyżej wskazano, projekt taryfy przedstawiony przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne (ZUK) podlega kontroli rady gminy (Rada Gminy Miękinia), która sprawdza, czy taryfy zostały opracowane zgodnie z przepisami ustawy i weryfikuje koszty i przychody, o których mowa w § 6 i § 7 ww. rozporządzenia, pod względem celowości ich ponoszenia. Niemniej jednak zakres kontroli proponowanych taryf nie obejmuje wysokości zysku, który przedsiębiorstwo zamierza osiągnąć, przy czym prawo do zysku jest przyjęte w ww. rozporządzeniu (§ 6 pkt 6 i § 13 ust. 2 pkt 1). Zatem kompetencje rady gminy (w tym przypadku – Rady Gminy Miękinia) i Prezesa Urzędu w zakresie oddziaływania na ceny usług przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego (ZUK) nie pozostają w wzajemnym stosunku przepisów ogólnych do szczególnych, a ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu (...) nie wyłącza kompetencji Prezesa w zakresie art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...) - (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.08.2003 r., sygn. I CK 185/03).

W tym stanie rzeczy Prezes Urzędu dokonał analizy kosztów opłaty za odbiór nieczystości z wozów asenizacyjnych, stosowanych przez ZUK, w świetle kryteriów ceny nadmiernie wygórowanej, o której mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...).

Doktryna i praktyka sądowa są zgodne co do tego, iż przy definiowaniu ceny nadmiernie wygórowanej, w celu wyeliminowania błędów w ocenie, należy posługiwać się dwojakiego rodzaju kryteriami. Pierwsze z nich związane są z analizą kosztową działalności gospodarczej przedsiębiorcy. Wyróżnia się tu kryteria odnoszące się do:

- a) kosztów własnych przedsiębiorcy wynikających z kalkulacji ceny towaru,
- b) wielkości zysku w cenie jednostkowej,
- c) rentowności rozumianej jako stosunek zysku do kosztów własnych,
- d) dynamiki wzrostu cen.

Drugie powstają z porównania cen występujących na rynku właściwym z cenami potencjalnych konkurentów przedsiębiorcy operujących na innych rynkach (tzw. analiza porównawcza cen). Jeżeli w wyniku zastosowania tych kryteriów okaże się, że badana cena istotnie narusza zasadę ekwiwalentności świadczeń kontrahentów, gdyż jest rażąco zawyżona w stosunku do wartości świadczenia oferowanego przez dominującego na rynku przedsiębiorcę, to należy przyjąć, iż mamy do czynienia z ceną nadmiernie wygórowaną w rozumieniu art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zob. wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 20.11.2003r. sygn. akt XVII Ama 121/03, wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 14.06.2005r. sygn. akt VI ACa 93/05).

Ad. a)

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego na podstawie sporządzonych przez ZUK kalkulacji, uchwałą nr XLIX/344/02 Rady Gminy w Miękinii z dnia 23 maja 2002 r. zatwierdzona została taryfa dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, zgodnie z którą opłata za odbiór ścieków zarówno z kanalizacji, jak i z wozów asenizacyjnych wynosiła $3,26 \text{ zł/m}^3 + \text{VAT}$. Taka stawka obowiązywała do dnia 31.05.2007 r. Uchwałą

nr IX/99/07 z dnia 27.04.2007 r. Rada Gminy Miękinia zatwierdziła nową, wyższą o ok. 8% od dotychczas obowiązującej, stawkę opłaty za ścieki wprowadzone do zbiorowych urządzeń komunalnych oraz dowożonych do oczyszczalni ścieków Miękinia, w kwocie 3,52 zł/m³ + podatek VAT.

Powyższe uchwały zostały wydane na podstawie sporządzonych przez ZUK założeń przyjętych przy opracowywaniu taryfy, w której uwzględniono koszty oczyszczania ścieków w oczyszczalni (karty nr 9, 25-35, 79).

Przeprowadzona przez organ antymonopolowy analiza kalkulacji opłat za zrzut 1m³ ścieków z wozów asenizacyjnych do oczyszczalni nie wykazała, aby zawarte w niej zostały nieuzasadnione koszty dodatkowe. Szczególnie, iż w założeniach z 2002 r. (karta nr 9) **[tajemnica przedsiębiorstwa]**.

Ad. b)

Jak wykazano powyżej, stawka za wprowadzenie ścieków do oczyszczalni, zarówno poprzez kanalizację jak też z zrzut wozów asenizacyjnych, została ustalona na poziomie nie pokrywającym kosztów funkcjonowania oczyszczalni. Zaś w kalkulacji opłaty wprowadzonej w roku 2007 r. marża zysku wynosiła **[tajemnica przedsiębiorstwa]**. Zatem w tym wypadku nie można mówić, iż ZUK osiąga w tego rodzaju działalności zysk nadmiernie wygórowany, gdyż jak wynika z materiału dowodowego usługi odbioru i oczyszczenia ścieków z wozów asenizacyjnych wykonuje po kosztach, nie osiągając z tego tytułu żadnego zysku.

Ad c) i d)

Analizując przedmiotową stawkę za odbiór i oczyszczenie 1 m³ nieczystości z wozów asenizacyjnych w ujęciu dynamicznym, stwierdzić należy, iż ustaloną w roku 2002 stawkę stosowano do 31.05.2007 r., a więc przez 5 lat. W roku 2007 nastąpił wzrost przedmiotowej ceny, o 7,98 % dla gospodarstw domowych, jak i dla innych przedsiębiorców, w porównaniu do cen z 2002 r.

Podkreślić przy tym należy, iż ładunek zanieczyszczeń w ściekach ze zbiorników bezodpływowych (ChZT) jest znacznie wyższy niż ładunek zawarty w ściekach dopływających do oczyszczalni. Zatem koszt oczyszczenia 1m³ ścieków z wozów asenizacyjnych jest wyższy, niż oczyszczenia takiej samej ilości ścieków wpływających kanalizacją. Jak wynika zaś ze zgromadzonego materiału dowodowego przy ustalaniu stawek na odbiór ścieków z wozów asenizacyjnych powyższego nie uwzględniono, a co za tym idzie ustalono taką samą opłatę za tę usługę zarówno dla podmiotów podłączonych jak i nie podłączonych do kanalizacji. Zaś w przypadku wprowadzenia przez ZUK zróżnicowania tej opłaty i wprowadzenia dwóch taryf cena dla podmiotów posiadających zbiorniki bezodpływowe mogłaby być wyższa od obowiązującej obecnie.

Ponadto, analizy cen według tego kryterium należy zawsze dokonywać w powiązaniu ze wskaźnikami rentowności. Założyć należy, iż jeżeli rentowność jest wysoka przy jednocześnie wysokiej dynamice wzrostu cen, to wówczas można by wyciągnąć wniosek, iż ceny mogą mieć charakter cen nadmiernie wygórowanych. W rozpatrywanej sprawie takie relacje jednak nie wystąpiły, a obowiązujące od 2002 opłaty w wysokości 3,26 zł (netto) niewątpliwie nie pokrywały kosztów własnych dla tego rodzaju działalności. Obrazują to dane ujęte w tabeli nr 1, z których jednoznacznie wynika, iż działalność ZUK w zakresie oczyszczania ścieków przynosiła **[tajemnica przedsiębiorstwa]**.

Reasumując, przeprowadzona powyżej analiza ekonomiczna wskazuje, iż cena za odbiór i oczyszczenie 1m³ ścieków i nieczystości bytowych z wozów asenizacyjnych w wysokości 3,26 zł (netto) i 3,52 zł (netto) nie jest nadmiernie wygórowana. Ponadto, na podstawie

zebranego materiału dowodowego, nie stwierdzono aby składnikami opracowywanych dla ich kalkulacji były koszty związane z eksploatacją i utrzymaniem kanalizacji.

Wobec powyższego stwierdzić należy, iż nie została spełniona trzecia przesłanka tj. nadmiernie wygórowany charakter cen narzuconych, a tym samym opłata pobierana przez ZUK za odbiór i oczyszczenie 1m³ ścieków z wozów asenizacyjnych nie jest ceną nieuczciwą, o której mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...). Brak spełnienia tej przesłanki czyni postępowanie prowadzone w niniejszej sprawie bezprzedmiotowym, co powoduje konieczność jego umorzenia.

Stosownie bowiem do art. 83, w związku z art. 84 ustawy o ochronie (...), w sprawach w niej nieuregulowanych, do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się – z wyłączeniem spraw dotyczących dowodów – przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Z kolei dyspozycja art. 105 § 1 k.p.a. stanowi, iż organ administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe. Umorzenie postępowania na tej podstawie jest obligatoryjne, co oznacza, iż ustalenie przesłanki bezprzedmiotowości postępowania stwarza obowiązek zakończenia postępowania w danej instancji przez jego umorzenie, ponieważ brak jest podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty. Dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Podkreślić przy tym należy, iż przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organami administracyjnymi. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 kwietnia 2003 r. (sygn. akt III SA 2225/01) bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a w związku z tym nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Jest to orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego Prezes Urzędu orzekł, jak w osnowie decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Del. we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk